

عنوان مقاله:

نقش قبض در عقود از دیدگاه فقه و حقوق مدنی ایران

محل انتشار:

اولین کنگره ملی راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار در بخشهای توسعه علم و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

رویا عابدین اوغلی - دانشجوی ارشد رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی

محمد رضائی خانی - استادیار گروه الهیات - دانشکده علوم انسانی - دانشگاه بوعلی سینا - همدان - ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مطرح در معاملات، قبض موضوع معامله است. اینکه در هر عقدی (بیشتر در عقود معاوضی) قبض، یکی از ارکان و شرایط تحقق عقد است و یکی از آثار و نتایج عقد، یکی از سوال های اساسی است که در هر عقدی مورد بررسی قرار می گیرد. در این رساله قصد داریم شرطیت قبض را مورد بحث و بررسی قرار دهیم و ببینیم که قبض شرط صحت است یعنی برای تحقق عقد قبض نیز لازم است یا شرط لزوم عقد می باشد. یعنی برای تحقق عقد نیازی به قبض نیست و عقد با ایجاب و قبول واقع می شود و قبض صرفاً موجب لزوم عقد می شود و در صورت پذیرش هر یک از نظرات مزبور چه آثار و نتایجی از آنها حاصل می شود. مثلاً در ماده ۴۷ قانون مدنی می خواهیم قبض شرط صحت حبس و در ماده ۳۶۴ قانون مدنی می خوانیم در بیعی که قبض شرط صحت آن است مانند: بیع صرف، انتقال و مالکیت از لحظه تحقق قبض خواهد بود. در هر دو ماده قبض در معنای شرطیت قبض به کار رفته است و نشان از شرطیت قبض در عقد حبس و بیع صرف دارد و قانون قبض را در آنها شرط صحت عقد می داند. یعنی تحقق عقد را منوط به تحقق قبض دانسته و بدون قبض عقد را محقق نمی داند در این رساله قصد داریم شرطیت قبض را در عقود مورد بحث و بررسی قرار دهیم.

کلمات کلیدی:

شرط صحت، قرض دهنده (مقرض)، قرض گیرنده (مقترض)، عدم انتقال ملکیت، کفایت تراضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/431399>

